

FINANSMINISTERIET

Den 20. februar 1974.

**Vedrørende fremskridtspartiets spareforslag ad § 23. Finansministeriet
(incl. budget- og økonomiministeriet) og § 26. Pensionsvæsenet.**

1. Skatteforvaltningen.

Uden nærmere kendskab til, hvilke rationaliseringer af skatteregler og anden lovgivning der tænkes på, vil det ikke være muligt at vurdere de eventuelle besparelser, rationaliseringen kan medføre. Under alle omstændigheder vil gældende regler om opsigelsesvarsler over for ansatte samt over for andre, i første række EDB-centraler og udlejere af lokaler, betyde, at der praktisk taget ingen besparelsemuligheder vil være i første halvdel af finansåret.

2. Lønnedsættelse for offentligt ansatte.

Som følge af de skattelettelser, der opstår ved at gennemføre forslaget om forhøjet personfradrag m. v., er det tanken, at offentligt ansattes løn skal nedsættes med 11.000 kr. pr. 1. januar 1975. Der regnes med 670.000 offentligt ansatte i 1975, og der opnås således *en besparelse på 1.800 mill. kr. i finansåret 1974-75*. Det må forudsættes, at det ved ændringer i byrdefordelingen sikres, at kommunernes budgetmæssige stilling ikke påvirkes, og at den samlede besparelse derfor kommer til udtryk på statsbudgettet.

Hertil bemærkes, at antallet af offentligt ansatte næppe vil være højere end 600.000, således at besparelsen vil være 1.650 mill. kr. Det må endvidere tages i betragtning, at en del af besparelsen vil falde på indkomster over 60.000 kr., og således give anledning til et mindre indkomstskatteprovenu. *Besparelsen kan herefter anslås til ca. 1.100 mill. kr.*

3. Pensionsvæsenet.

I fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovforslagets §§ 23-25: Budgetministeriet, finansministeriet og økonomiministeriet, bemærkes, at der ved en skattelettelse gennem indførelse af skattefrit bundfradrag på 60.000 kr. fra den 1. januar 1975 at regne samtidig skal ske en nedsættelse af det offentliges udgifter til lønninger af de ca. 670.000 ansatte inden for stat, amt og kommuner.

1) På denne baggrund anfører fremskridtspartiet, at skattelettelsen pr. 1. januar 1975 fører til nedgang i statens pensionsudgifter, men da folkepensionen samtidig ønskes forhøjet, fremkommer ikke med sikkerhed nogen nettobesparelse for staten.

Hertil bemærkes:

De på § 26 opførte beløb vedrører udgifter til pensioner m. v. til allerede pensionerede tjenestemænd inden for staten og disses efterladte.

Om regulering af disse pensioner bestemmes det i § 27 i tjenestemandspensionsloven, at dyrtidsregulering foretages på samme måde som for tjenestemandslønninger.

Endvidere bestemmes det i tjenestemandspensionslovens § 27, at der — når der sker generel ændring af tjenestemandslønninger — foretages tilsvarende regulering af de nævnte pensioner.

Efter den gældende retsopfattelse vil nedsættelse af de aktuelle pensioner imidlertid næppe kunne foretages med større beløb end svarende til dyrtidstillægget, idet der principielt ikke vil kunne ske indgreb i de erhvervede grundpensioner.